

20 stycznia

wspomnienie dobrowolne św. Sebastiana, męczennika

- patrona umierających, chorych, w szczególności na choroby zakaźne i rannych, chroniący od epidemii

Św. Sebastian urodził się ok. 256 roku w galijskim Narbonne. Informacji o Sebastianie dostarcza nam *Opis męczeństwa* nieznanego autora z roku 354 oraz komentarz św. Ambrożego do Psalmu 118. Według tych dokumentów ojciec Sebastiana miał pochodzić ze znakomitej rodziny urzędniczej w Narbonne (Galia), matka zaś miała pochodzić z Mediolanu. Staranne wychowanie i stanowisko ojca miało synowi utorować drogę na dwór cesarski. Miał być przywódcą gwardii cesarza Marka Aurelego Probusa (276-282).

Według św. Ambrożego Sebastian był dowódcą przybocznej straży samego Dioklecjana. Za to, że mu wypomniał okrucieństwo wobec niewinnych chrześcijan, miał zostać przeszyty strzałami. "Dioklecjan kazał żołnierzom przywiązać go na środku pola i zabić strzałami z łuków. Tyle strzał tedy utkwilo w nim, że podobny był do jeża, a żołnierze przypuszczając, że już nie żyje, odeszli" - zapisał bł. Jakub de Voragine OP w swojej średniowiecznej "Złotej legendzie".

Na pół umarłego odnalazła go pewna niewiasta, Irena, i swoją opieką przywróciła mu zdrowie. Sebastian, gdy tylko powrócił do sił, miał ponownie udać się do cesarza i zwrócić mu uwagę na krzywdę, jaką wyrządzał niewinnym wyznawcom Chrystusa. Wtedy Dioklecjan kazał go zatłuc pałkami, a jego ciało wrzucić do *Cloaca Maxima*. Wydobyla je stamtąd i pochowała ze czcią w rzymskich katakumbach niewiasta Lucyna. Był to prawdopodobnie rok 287 lub 288.

Św. Sebastian cieszył się tak wielką czcią w całym Kościele, że należał do najbardziej znanych świętych. Św. Sebastiana zaliczano do grona

Czternastu Wspomożycieli. W bazylice św. Piotra w Watykanie znajduje się kaplica św. Sebastiana, która obecnie jest miejscem spoczynku św. Jana Pawła II.

W ikonografii św. Sebastian jest przedstawiany w białej tunice lub jako piękny obnażony młodzieniec, przywiązany do słupa albo drzewa, przeszyty strzałami. Czasami u jego nóg leży zbroja. Na starochrześcijańskiej mozaice w kościele św. Piotra w Okowach w Rzymie ukazany jest jako człowiek stary z białą brodą, w uroczystym dworskim stroju. Atrybuty Świętego: krucyfiks, palma męczeństwa, włócznia, miecz, tarcza, dwie strzały w dłoniach, przybity wyrok śmierci nad głową.

Modlitwy:

Panie Jezu Chryste, któryś świętemu Sebastianowi udzielił tak cudownej miłości ku bliźnim, zapal i nasze serca ogniem tej miłości, abyśmy byli zdolni zawsze uczynki miłosierne wykonywać. Przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi, po wszystkie wieki wieków. Amen.

Hymn do św. Sebastiana

1. Św. Sebastianie wielki nasz Patronie
blisko Boga jesteś w męczeńskiej koronie
Któryś był przebity u słupa strzałami
przyjm nasze błaganie, wstawiaj się za nami.

2. Przez Twe wstawiennictwo uproś łaski Boga
by na nas nie spadła żadna straszna trwoga.
Abyś tak jak dawniej wstawiał się za nami
Św. Sebastianie, my Twoi oddani.